

CONȚINUT

Cuvânt înainte

9

CAPITOLUL I

MUZICA ANTICHITĂȚII

11

Cultura muzicală sumero-babiloniană – Muzica vechiului Egipt – Știința și practica muzicală în India multimilenară – Cultura și filozofia muzicii Chinei antice – Cultura muzicală a evreilor – Muzica Greciei antice – Muzica Imperiului roman.

CAPITOLUL II

EVUL MEDIU (TIMPURIU)

31

Muzica bizantină. Origini, genuri, stiluri, circulație. Despre melozi și melurgi – Repertoriile latine romane și beneventine de sorginte bizantină. Persecuțiile iconoclaste și exodul călugărilor din Răsărit. Gerard de Sagredo și școala muzicală de la Morisena – Muzica gregoriană, Ambrozius de Milano, Papa Grigore al III-lea – Concepții estetice și fundamentări teoretice. Cassiodor, Boetius, Guido d'Arezzo.

CAPITOLUL III

MUZICA MEDIEVALĂ A MILENIULUI II

43

Ars antiqua. Școla de la Notre Dame. Leoninus și Perotinus cel Mare. Începuturile polifoniei – Muzicanții nomazi: jongleuri, menestrelți și spielmanni. Arta trubadurilor, truverilor și minnesăngerilor – Ars nova. Notația mensurală, conceptele de consonanță și disonanță. Muzica religioasă și profană. Teoreticianul epocii Philippe de Vitry.

Rinascita – Renaissance – Reformatio sau reînvierea spiritului antic – Principalele centre: Roma, Florența, Veneția. Formele muzicii vocale ale Renașterii: motetul, misa, madrigalul, frottola, villanella. Luca Marenzio, Claudio Monteverd, Carlo Gesualdo di Venosa – Practica instrumentală renașcentistă. Basul cifrat. Ricercarul și canzona. Pavana, gagliarda, saltarello, curanta (courante), chansonul. Genuri improvizatorice: preambulum sau praeludium și toccata – Reforma. Martin Luther, coralul protestant. Contrareforma. Contrapunctul palestrinian.

CAPITOLUL V
BAROCUL MUZICAL

Camerata florentină. Începuturile operei – Răspândirea operei în Italia – Opera în Franța secolului al XVII-lea – Opera în Germania și Anglia secolului al XVII-lea – Muzica instrumentală între anii 1600-1750. Stile nuovo. Lutierii celebri. Ricercarul, canzona instrumentală, sonata da chiesa, sonata da camera, concerto grosso, concertul instrumental, suitea. Claudio Monteverdi, Girolamo Frescobaldi – Pleiada de aur a barocului instrumental italian. Arcangelo Corelli, Francesco Geminiani, Pietro Locatelli, Giuseppe Tartini, Antonio Vivaldi – Emanciparea clavecinului. Domenico Scarlatti – Barocul muzical german – Johann Sebastian Bach – Georg Friedrich Händel – Opera bufă. Războiul bufonilor – Christoph Willibald Gluck și reforma operei. Manifestul estetic al reformei genului și recâștigarea demnității pierdute.

Drumuri spre clasicism. Premoniții, cristalizări. Școala de la Mannheim – Faimoasa triadă a clasicismului muzical (*Haydn, Mozart Beethoven*) – Joseph Haydn. Simfoniile. Marile cicluri ale simfoniilor lui Haydn, Muzica de cameră. Cvartetele și concertele instrumentale – Wolfgang Amadeus Mozart. Simfoniile mozartiene. Finis coronat opus. Creația de operă. Concertele instrumentale. Muzica de cameră. Muzica religioasă – Ludwig van Beethoven. Simfoniile beethoveniene. Uverturile. Creația concertantă. Opera „Fidelio“. Geometria variabilă a formelor muzicale beethoveniene. Creația instrumentală. Cvartetele beethoveniene.

Franz Schubert, creatorul liedului romantic. Creația instrumentală. Simfoniile – Carl Maria von Weber, părintele operei naționale germane – Creația instrumentală din perioada romantismului timpuriu – Felix Mendelssohn-Bartholdy sau magia *Cântecelor fără cuvinte*. Simfonismul mendelssohnian – Robert Schumann. Cele patru simfonii. Schumann, maestrul aforismelor – Frederic Chopin. Apetența pentru formele miniaturale. Structuri flexionare ale formelor dezvoltate chopiniene – Hector Berlioz, creatorul muzicii cu program.